

Management Factors Related to Efficiency of Budget Utilization at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thai Province

Netsarin Pimchan¹, Pisak Kalyanamitra² and Titus Mala²

¹Master student, Master of Public Administration (Public Administration), Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thai Province, Thailand

²Lecturer, Master of Public Administration (Public Administration), Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thai Province, Thailand

E-mail: Netsarin@vru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-3739-0512>

E-mail: pisak@vru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-5624-933X>

E-mail: titus@vru.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-0086-1681>

Received 13/11/2025

Revised 01/12/2025

Accepted 03/01/2026

Abstract

Background and Aims: Management is related to the budget utilization efficiency of Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, This research aimed to: 1) study the level of management factors affecting the budget utilization of VRU; 2) study the level of budget utilization efficiency of VRU; and 3) examine the relationship between management factors and the budget utilization efficiency of Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage.

Methodology: The sample group consisted of 287 academic and support personnel involved in budget management at VRU, Pathum Thani Province, selected via Stratified Random Sampling. Qualitative data were used to support the quantitative findings, gathered from 5 executives selected through Purposive Sampling for in-depth interviews. These key informants included the President, two Vice Presidents, the Director of the Office of the President, and a Dean. The research instrument was a questionnaire, validated for content validity (Index of Item–Objective Congruence: IOC) with values ranging from 0.67 to 1.00, and demonstrating a reliability (Cronbach's Alpha Coefficient) of 0.994. Statistics used for analysis included, mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient.

Results: The findings revealed that: 1) Opinions regarding management in the planning aspect were at a high level. 2) Opinions on the budget utilization efficiency of Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, overall and in terms of time and cost, were at a high level. 3) Management factors overall showed a very high positive correlation with budget utilization efficiency, which was statistically significant at the .01 level ($r = .939$).

Conclusion: The factor with the highest correlation to efficiency was controlling, reflecting the importance of a robust monitoring and evaluation system. Conversely, despite the positive overall

results, the factors of directing and workload received the lowest mean scores. This indicates significant opportunities for development, especially in leadership, motivation, and balancing personnel duties with responsibilities. This corresponds with the efficiency assessment, which also found that the workload aspect had the lowest mean score.

Keywords: Management; Efficiency; Budget

ปัจจัยทางการบริหารจัดการที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

เนตรศรินทร์ พิมพ์จันทร์¹, ภัคคีย์ กัลยานมิตร² และไพทัศน์ มลาล³

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

² อาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ 2) ศึกษาประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และ 3) ศึกษาปัจจัยทางการบริหารจัดการที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 287 คน โดยสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) และข้อมูลเชิงคุณภาพใช้สนับสนุนข้อค้นพบจากการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ผู้บริหารหน่วยงาน จำนวน 5 คนโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี จำนวน 2 ท่าน และ ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี และ คณบดี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.67- 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.994 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย: พบว่า 1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการจัดการด้านการวางแผน อยู่ในระดับมาก 2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ในภาพรวม ด้านเวลา และด้านค่าใช้จ่าย อยู่ในระดับมาก และ 3) ปัจจัยทางการบริหารจัดการที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับความสัมพันธ์สูงมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .939$)

สรุปผล: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพสูงที่สุด คือ การควบคุม ซึ่งเป็นสิ่งสะท้อนความสำคัญของระบบ และ กลไกการกำกับติดตามรวมถึงการประเมินผลที่เข้มแข็ง และทางกลับกัน แม้ภาพรวมจะดี แต่ปัจจัย ด้านการอำนวยความสะดวก และ ด้านปริมาณงาน ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดทำให้เห็นถึงโอกาสในการพัฒนาที่สำคัญโดยเฉพาะด้านภาวะผู้นำ การสร้างแรงจูงใจ และการจัดสรรภาระงานบุคลากรให้เกิดความสมดุลต่อภาระหน้าที่และปริมาณงานที่รับผิดชอบ เพื่อให้สอดคล้องกับผลประเมินของประสิทธิภาพที่พบว่า ด้านปริมาณงาน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ; ประสิทธิภาพ; งบประมาณ

บทนำ

จากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และสังคมอย่างรวดเร็ว รัฐบาลไทยได้กำหนด ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) เพื่อเป็นกรอบสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งเน้น ความคุ้มค่า ความโปร่งใส และความสามารถในการตรวจสอบตามหลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) พร้อมทั้งส่งเสริมการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้นับสนุนการวางแผน ติดตาม และประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ รวมถึงการเชื่อมโยงระบบงบประมาณกับยุทธศาสตร์ชาติและ ผลสัมฤทธิ์ของภาครัฐ เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ (องค์การมหาชน, 2561)

ปัจจุบันองค์กรภาครัฐจำนวนมากกำลังเผชิญข้อจำกัดด้านงบประมาณ จึงจำเป็นต้องมีกระบวนการวางแผน ควบคุม ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การใช้จ่ายเกิดความคุ้มค่า (value for money) (สำนักงานงบประมาณ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2564) โดยปัจจัยทางการบริหารจัดการภายใน องค์กร เช่น การวางแผนงบประมาณที่เป็นระบบ ภาวะผู้นำ การควบคุมและตรวจสอบภายใน การมีส่วนร่วมของ บุคลากร และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ล้วนส่งผลต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ มหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 โดย ถ่ายทอดเป้าหมายจากแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2566–2570 (มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระ บรมราชูปถัมภ์, 2566) เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน ทั้งในด้านโครงการสำคัญ ผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาดำเนินงาน และการจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็น พร้อมทั้งมีระบบกำกับ ติดตาม ประเมินผล และรายงาน ผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค และนำผลลัพธ์ไปใช้ทบทวนแผนในรอบปีถัดไป (กองนโยบายและแผน, 2568)

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานของกองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรม ราชูปถัมภ์ ยังพบปัญหาหลายประการ อาทิ การวางแผนงบประมาณที่ไม่ครอบคลุม การตัดสินใจเชิงงบประมาณที่ ขาดข้อมูลเชิงวิเคราะห์ การมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องที่ยังไม่เพียงพอ การขาดระบบติดตามและประเมินผลที่เป็น ระบบ รวมถึงข้อจำกัดด้านบุคลากรและทักษะการบริหารการเงินของผู้รับผิดชอบ

จากประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการศึกษาปัจจัยทางการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ เพื่อวิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา และแนวทางการเสริมสร้างระบบกำกับติดตามและประเมินผลที่เข้มแข็งและตรวจสอบได้ โดยคาดว่าผลการวิจัย จะเป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนาระบบการบริหารงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส คุ้มค่า และตอบสนอง ต่อเป้าหมายของมหาวิทยาลัยได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

3. เพื่อศึกษาปัจจัยทางการบริหารจัดการที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

แนวคิดการบริหารจัดการของ Henri Fayol (1949) เป็นรากฐานสำคัญของวิชาการบริหารจัดการยุคใหม่ โดย Fayol ได้เสนอหน้าที่หลักของการบริหารจำนวน 5 ด้าน ซึ่งถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เนื่องจากการช่วยให้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้อย่างเป็นระบบ ดังนี้ 1) การวางแผน (Planning) เป็นหน้าที่แรกที่กำหนดทิศทางขององค์กร ซึ่ง Fayol (1949) ให้ความสำคัญต่อการคาดการณ์ การตั้งเป้าหมาย และการจัดทำแผนงานอย่างเป็นระบบ เช่นเดียวกับ กรชนก เพิ่มคำ (2563) กล่าวว่า การวางแผนที่ดีช่วยให้การดำเนินงานเป็นระบบและเกิดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในระบบงบประมาณที่ต้องเชื่อมโยงทรัพยากรกับผลลัพธ์ การวางแผนงบประมาณที่ครอบคลุม และตั้งอยู่บนข้อมูลเชิงวิเคราะห์ จึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการใช้งบประมาณในองค์กรภาครัฐ 2) การจัดองค์การ (Organizing) คือการจัดโครงสร้างงานและทรัพยากรให้เหมาะสมกับภารกิจที่ต้องดำเนินการ ทั้งนี้ ชนมณี ศิลาณกิจ (2559) อธิบายว่าการจัดระบบงานที่ชัดเจนและสอดคล้องกับนโยบายองค์กร ช่วยให้การปฏิบัติงานด้านงบประมาณมีความคล่องตัว มีผู้รับผิดชอบชัดเจน และลดความซ้ำซ้อน การจัดองค์การที่ดีจึงเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้การบริหารงบประมาณเกิดประสิทธิภาพ และสามารถนำทรัพยากรไปใช้ตามแผนได้อย่างเหมาะสม 3) การอำนวยการ (Directing) เป็นบทบาทผู้บริหารในการนำ ชี้แนะ และสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรปฏิบัติงานไปในทิศทางเดียวกัน ในงานงบประมาณ ภาวะผู้นำที่เข้มแข็งช่วยให้การตัดสินใจเป็นไปตามข้อมูลจริงและเป้าหมายองค์กร ลดความคลาดเคลื่อนและเพิ่มการรับผิดชอบต่อการใช้จ่ายงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อุทิสัน วีระศักดิ์การุณย์ (2556) ที่ระบุว่าประสิทธิภาพของงานขึ้นอยู่กับคุณภาพงาน เวลา และต้นทุนที่มีการกำกับดูแลอย่างเหมาะสม 4) การประสานงาน (Coordinating) คือการทำให้กิจกรรมขององค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ลดความซ้ำซ้อน และเพิ่มการคล่องตัว การประสานงานด้านงบประมาณหมายถึงการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน การสื่อสารข้อมูลงบประมาณที่ถูกต้อง และการมีส่วนร่วมของบุคลากรในทุกระดับ ซึ่งช่วยให้กระบวนการใช้งบประมาณมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้มากขึ้น และ 5) การควบคุม (Controlling) คือการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลเทียบกับแผนที่กำหนดไว้ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและป้องกันปัญหาในอนาคต เช่นเดียวกับ อวยพร โตสะแสร (2541) กล่าวว่า การควบคุมงบประมาณอย่างรัดกุมช่วยป้องกันการรั่วไหล การใช้จ่ายผิดพลาดประสงค์ และทำให้ทรัพยากรที่มีจำกัดถูกใช้ให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ดังนั้น ระบบติดตามและประเมินผลที่เข้มแข็งจึงเป็นหัวใจสำคัญของการใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ

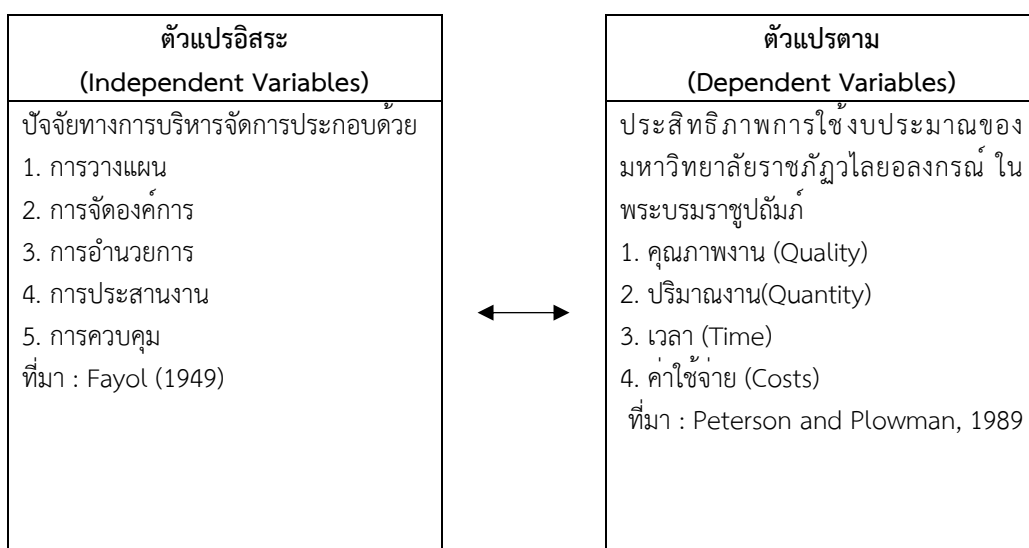
การประเมินประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเป็นประเด็นสำคัญต่อการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยซึ่งมีทรัพยากรจำกัดและต้องดำเนินงานภายใต้กรอบระเบียบราชการ (ศุภิสรา เจาะแวงมาแฉ, 2562; สมนิต บุญญาสัย, 2561; พนิดา ถาวรรัตน์, 2566) โดยแนวคิดของ Peterson and Plowman (1989) เสนอว่า ประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณ ควรพิจารณาผ่าน 4 มิติ ได้แก่ คุณภาพงาน ปริมาณงาน เวลา และค่าใช้จ่าย ซึ่งสะท้อนว่าการ

ใช้งบประมาณที่มีประสิทธิภาพต้องสามารถสร้างผลผลิตได้ตรงตามมาตรฐาน (Quality) มีปริมาณงานที่เหมาะสม (quantity) ใช้เวลาตามที่กำหนด (time) และควบคุมต้นทุนได้อย่างคุ้มค่า (costs) ทั้งสี่มิติจึงเป็นกรอบประเมินสมรรถนะของหน่วยงานภายใต้ระบบงบประมาณที่จำกัด แนวคิดนี้สอดคล้องกับมุมมองของ อุทสัน วีระศักดิ์การุณย์ (2556) ที่ชี้ว่าประสิทธิภาพของงานไม่สามารถพิจารณาเพียงตัวชี้วัดเดียว แต่ต้องประเมินทั้งคุณภาพ ปริมาณ เวลา และค่าใช้จ่ายควบคู่กัน โดยเฉพาะในองค์กรภาครัฐที่ต้องใช้งบประมาณอย่างรอบคอบและตรวจสอบได้ นอกจากนี้ แนวคิดด้านการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบของ Fayol (1949) ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ การประสานงาน และการควบคุม ยังช่วยอธิบายว่าความสำเร็จของประสิทธิภาพการใช้งบประมาณขึ้นกับความสามารถของผู้บริหารในการกำกับทรัพยากรตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ตั้งแต่การวางแผนงบประมาณ การดำเนินงาน การติดตาม และการควบคุม (กรชนก เพิ่มคำ, 2563; ชนมณี ศีลานุกิจ, 2559)

จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยด้านงบประมาณจำนวนมากจะมุ่งเน้นการวิเคราะห์ประสิทธิภาพทางการเงิน แต่ยังมี งานวิจัยน้อยมากที่นำกรอบของ Peterson and Plowman (1989) มาประยุกต์ใช้กับบริบทมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะ เช่น โครงสร้างงบประมาณที่ถูกกำกับจากส่วนกลาง ระบบงานภาครัฐ และข้อจำกัดด้านบุคลากร ส่งผลให้การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงองค์รวม 4 มิติยังไม่ถูกนำมาใช้เพื่อประเมินการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ งานวิจัยนี้จึงมีความจำเป็นเพื่อเติมเต็มช่องว่างดังกล่าวและสร้างความเข้าใจต่อการบริหารงบประมาณในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวความคิดการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการบริหารจัดการของ Fayol (1949) ประกอบด้วย 1. การวางแผน 2. การจัดองค์การ 3. การอำนวยการ 4. การประสานงาน 5. การควบคุม และประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งได้นำแนวความคิดของ Plowman and Peterson 1989 ประกอบด้วย 1. คุณภาพงาน 2. ปริมาณงาน 3. เวลา 4. ค่าใช้จ่าย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods) โดยมุ่งทำความเข้าใจปัจจัยทางการบริหารจัดการและประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากร

1.1 ประชากร คือ บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี (กองนโยบายและแผน, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ คือ บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการงบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี คำนวณโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเนะ (Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และค่าคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 จากกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้จำนวน 287 คน โดยสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของบุคลากรในแต่ละสายงาน โดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามจำนวน 137 ชุดแก่บุคลากรสายวิชาการ และ 150 ชุดแก่บุคลากรสายสนับสนุน

1.3 กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกให้ข้อมูลสำคัญและใช้สนับสนุนข้อค้นพบจากการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ผู้บริหารหน่วยงาน จำนวน 5 คน ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดี จำนวน 2 ท่าน และผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี และ คณบดี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา สายการปฏิบัติการ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการ คือ ปัจจัยทางการบริหารจัดการ ประกอบด้วย 1. การวางแผน 2. การจัดองค์การ 3. การอำนวยการ 4. การประสานงาน 5. การควบคุม และส่วนที่ 3 แบบสอบถามประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ คือ ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ ประกอบด้วย 1. คุณภาพงาน 2. ปริมาณงาน 3. เวลา 4. ค่าใช้จ่าย

โดยผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1.1 การทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หลังจากได้แบบสอบถามฉบับร่างที่ปรับปรุงตามคำแนะนำจากที่ปรึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบและพิจารณาว่าข้อคำถามมีความตรงของเนื้อหาตามคำนิยามศัพท์หรือไม่ โดยคำนวณค่า Index Of Item-objective Congruence: IOC และเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC 0.67- 1.00

2.1.2 การทดสอบความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.994

2.2 เครื่องมือเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยพัฒนาแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) โดยยึดกรอบแนวคิดหลักของการวิจัย ได้แก่ ปัจจัยการบริหารจัดการ (Fayol, 1916) และประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ (Peterson & Plowman, 1989) แบบสัมภาษณ์ได้รับการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบความครอบคลุมของประเด็น ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ความเป็นลำดับและความชัดเจนของคำถาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 287 ชุด แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

3.2 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารทั้ง 5 คน โดยมีการนัดหมายล่วงหน้าเพื่อการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว มีการขออนุญาตใช้เครื่องบันทึกเสียงพร้อมจดบันทึกภาคสนาม ผู้วิจัยขอความยินยอมตามจริยธรรมการวิจัย และถอดเทปคำสัมภาษณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปและลักษณะของตัวแปรที่ศึกษา วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ใช้ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ .05

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามขั้นตอนการอ่านข้อมูลหลายรอบ การเข้ารหัสข้อมูล (Coding) การจัดหมวดหมู่ประเด็นสำคัญ (Theming) และการสังเคราะห์เพื่อนำเสนอข้อค้นพบที่สะท้อนมุมมองเชิงลึกของผู้บริหาร รวมทั้งใช้เป็นหลักฐานเชิงสนับสนุนหรืออธิบายผลลัพธ์จากข้อมูลเชิงปริมาณให้มีความชัดเจนและรอบด้านมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับปัจจัยทางการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($M = 4.24$, $SD = .63$) เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ปัจจัยทางการบริหารจัดการด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.28$, $SD = .63$) รองลงมาด้านการควบคุม ($M = 4.25$, $SD = .65$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการอำนวยการ ($M = 4.21$, $SD = .71$) 2) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการที่ส่งผลต่อการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ปัจจัยทางการบริหารจัดการ	n=287		
	M	SD	ระดับ
1. การวางแผน	4.28	.63	มาก

ปัจจัยทางการบริหารจัดการ	n=287		
	M	SD	ระดับ
2. การจัดองค์การ	4.22	.71	มาก
3. การอำนวยการ	4.21	.71	มาก
4. การประสานงาน	4.22	.69	มาก
5. การควบคุม	4.25	.65	มาก
รวม	4.24	.63	มาก

2) ระดับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ปัจจัยประสิทธิภาพการใช้งบประมาณด้านเวลา ($M = 4.26$, $SD = .67$) และด้านค่าใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.26$, $SD = .64$) รองลงมาด้านคุณภาพงาน ($M = 4.25$, $SD = .65$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านปริมาณ ($M = 4.24$, $SD = .67$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ในภาพรวมรายด้าน

ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ	n=287		
	M	SD	ระดับ
1. คุณภาพงาน	4.25	.65	มาก
2. ปริมาณงาน	4.24	.67	มาก
3. เวลา	4.26	.67	มาก
4. ค่าใช้จ่าย	4.26	.64	มาก
รวม	4.25	.62	มาก

3) ปัจจัยทางการบริหารจัดการที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก ระดับความสัมพันธ์สูงมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .939$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านควบคุมมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน .947 รองลงมา คือ การประสานงานมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน .874 ส่วนด้านการวางแผนและด้านการอำนวยการมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน .864 และด้านการจัดองค์การค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันต่ำสุด .853 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปัจจัยทางการบริหารจัดการที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ปัจจัยทางการบริหารจัดการ	ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ					ระดับความสัมพันธ์
	1. คุณภาพงาน	2.ปริมาณงาน	3. เวลา	4.ค่าใช้จ่าย	รวม	
การวางแผน	.825**	.812**	.805**	.811**	.864**	สูงที่สุด
การจัดองค์การ	.818**	.846**	.797**	.750**	.853**	สูงที่สุด
การอำนวยการ	.837**	.848**	.803**	.761**	.864**	สูงที่สุด
การประสานงาน	.839**	.848**	.821**	.780**	.874**	สูงที่สุด
การควบคุม	.1000**	.894**	.877**	.791**	.947**	สูงที่สุด
รวม	.921**	.907**	.875*	.830**	.939**	สูงที่สุด

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูง พบว่า มหาวิทยาลัยมีกรอบการบริหารงบประมาณที่ชัดเจน ปัจจัยด้านการวางแผน และการควบคุม ซึ่งเป็นกลไกหลักที่สำคัญในการดำเนินงาน รวมถึงกระบวนการติดตาม การบริหารจัดการการใช้งบประมาณผ่านคณะกรรมการติดตาม และตรวจสอบ งบประมาณของผู้บริหารเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาองค์กรให้เหมาะสมกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเฉพาะองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ ควรมีการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏในกลุ่มเดียวกัน เพื่อศึกษา กระบวนการ ตัดสินใจในการจัดสรรและบริหาร

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ฯ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนถึงระบบบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพและเป็นระบบ สอดคล้องกับแนวคิดของ Fayol (1949) ที่เน้นกระบวนการบริหารครบวงจร ทั้งการวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยการ และการควบคุม ในด้านการวางแผนได้รับการประเมินสูงสุด แสดงถึงความชัดเจนในการจัดทำแผนและเชื่อมโยงยุทธศาสตร์กับงบประมาณ สอดคล้องกับงานวิจัยที่ระบุว่า การวางแผนงบประมาณที่เป็นระบบช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ (รติยา สัจจภิรมย์, 2561; นันทนา ศรีชัยมูล, 2559; กรกนก เพิ่มคำ, 2563) ที่ชี้ว่าการวางแผนอย่างเป็นระบบและใช้วงจร PDCA ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ ในด้านการจัดองค์การผลการวิจัยพบว่ามีระดับ “ดีมากที่สุด” แสดงถึงโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อการบริหารและการทำงานร่วมกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาที่ชี้ว่าองค์กรที่มีวัฒนธรรมการทำงานแบบร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันจะสามารถใช้งบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เอื้อมเดือน แก้วสว่าง, 2558) ด้านการอำนวยการ แม้อยู่ในระดับสูงแต่เป็นปัจจัยที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด โดยเฉพาะประเด็นการสร้างแรงจูงใจและภาวะผู้นำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดภาวะผู้นำเชิงเปลี่ยนแปลงที่ระบุว่าผู้นำที่มีวิสัยทัศน์และสามารถสร้างแรงบันดาลใจจะช่วยเพิ่มผลการดำเนินงานขององค์กร (ประภัสสร เจริญนาม, 2561) ด้านการควบคุม เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ

งบประมาณ แสดงให้เห็นว่าระบบควบคุมภายในที่ชัดเจนเป็นกลไกสำคัญของการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่า การควบคุมภายในและการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและลดความผิดพลาดในการใช้จ่ายงบประมาณ (วัชร สະทอนดี, 2559; อรญา งามเจริญ, 2562; น้ำผึ้ง เรืองสุวรรณ, 2562; ปราณี เรืองอรุณกิจ, 2563)

โดยสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการใช้งบประมาณมากที่สุดคือ การควบคุม รองลงมาคือ การวางแผน และการจัดองค์การ ส่วนการอำนวยการ เป็นประเด็นที่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มเติม เพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการงบประมาณที่โปร่งใส มีธรรมาภิบาลและยั่งยืนต่อไป

ผลการวิเคราะห์ด้านประสิทธิภาพการใช้งบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการบริหารงบประมาณของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพสูง ทั้งในด้านการใช้เวลาและค่าใช้จ่ายซึ่งได้รับการประเมินสูงสุด รองลงมาคือด้านคุณภาพของงาน ขณะที่ด้านปริมาณมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงการบริหารจัดการปริมาณงานให้เหมาะสมกับทรัพยากรและบุคลากรที่มีอยู่ ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ รชิตา วรรัตน์พิชญ์ (2559) ที่ระบุว่าปัจจัยด้านการบริหารของส่วนราชการและการปฏิบัติงานของบุคลากรมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณ โดยการพัฒนาองค์ความรู้ด้านกฎหมาย ระเบียบ และแนวทางการเบิกจ่ายเงินอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้เกิดการบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กมลทิพย์ คงสวัสดิ์พร (2561) ซึ่งชี้ว่าปัจจัยด้านระยะเวลาในการทำงาน การวางแผน และความชำนาญของบุคลากรมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับข้อค้นพบของ วิไลรัตน์ บุญมาก (2565) ที่เสนอว่าวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานด้านงบประมาณควรมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความชำนาญ การวางแผน และระบบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่นและลดความล่าช้า ขณะที่งานของ กรกนก เพิ่มคำ (2563) ยืนยันว่าทักษะ ความรู้ และการวางแผนการทำงานมีผลในเชิงบวกต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัย

ควรเสริมสร้างความเข้มแข็งของกลไกการควบคุมอย่างต่อเนื่องเพราะเนื่องจากการควบคุมมีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพสูงสุด มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลให้มีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการพัฒนาระบบที่แสดงผลการเบิกจ่ายงบประมาณและเทียบกับตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการแบบ (Real-time) เพื่อให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาได้อย่างทันทั่วถึงและพัฒนานโยบายด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์เพื่อส่งเสริมการอำนวยการควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะภาวะผู้นำ (Leadership Skills) แก่ผู้บริหารในทุกระดับ และจัดทำนโยบายด้านการสร้างแรงจูงใจที่ชัดเจน เช่น การพิจารณาความดีความชอบที่เชื่อมโยงกับผลสัมฤทธิ์ของงาน เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรทุ่มเทศักยภาพในการปฏิบัติงานและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการสำหรับหัวหน้าหน่วยงานและผู้ปฏิบัติงาน

ควรมีการทบทวนกระบวนการปฏิบัติงาน (After Action Review: AAR) เพื่อพัฒนาประเด็นด้าน การวิเคราะห์ ทบทวนแผนและผลการดำเนินงานซึ่งได้คะแนนน้อยที่สุดในด้านการวางแผน ทุกหน่วยงานควรมีการจัด ประชุมเพื่อทบทวนข้อดีและข้อบกพร่องหลังสิ้นสุดโครงการหรือกิจกรรมสำคัญ เพื่อถอดบทเรียนและนำไป ปรับปรุงการวางแผนงบประมาณในรอบถัดไปและการทบทวนและจัดสรรภาระงาน (Workload) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อทบทวนปริมาณและลักษณะของงานให้มีความเหมาะสมกับตำแหน่ง ความรู้ และความสามารถของแต่ละ บุคคล อันจะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพด้านปริมาณงานถึงแม้ว่า ด้านการวางแผนจะมีค่าเฉลี่ยสูงสุด แต่ก็มี รายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การวิเคราะห์ ทบทวนแผนและผลการดำเนินงาน เพื่อหาข้อบกพร่องและหา แนวทางปรับปรุง ดังนั้นจึงควรให้มีการจัดวงจรการเรียนรู้" (Learning Cycle) หรือการประชุม AAR (After Action Review) หลังสิ้นสุดโครงการ เพื่อทบทวนปัญหาและนำไปปรับปรุงการวางแผนงบประมาณในปีถัดไป

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ ณ ช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งการ วิจัยในอนาคตอาจเป็นการศึกษาเชิงเปรียบเทียบประสิทธิภาพการใช้งบประมาณระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏใน กลุ่มเดียวกัน หรืออาจเป็นการวิจัยเชิงลึก เพื่อศึกษา กระบวนการ ตัดสินใจในการจัดสรรและบริหารงบประมาณ ของผู้บริหารในสถานการณ์ที่มีทรัพยากรจำกัดและเพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่กว้างขึ้นและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ใ นการพัฒนางานองค์กรได้

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างตัวแบบ การบริหารจัดการงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ ที่ เหมาะสมกับบริบทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเฉพาะ

เอกสารอ้างอิง

- กมลทิพย์ คงสวัสดิ์พร. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ. *วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 1(2), 77–88.
- กรชนก เพิ่มคำ. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของกรมทางหลวงสังกัดส่วนกลาง [การค้นคว้าอิสระปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กองนโยบายและแผน. (2567). *แผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2567*. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- กองนโยบายและแผน. (2568). *แผนปฏิบัติการมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2568*. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ชนมณี ศิลาณกิจ. (2559). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ฝ่ายขายและ บริการลูกค้านครหลวงที่ 3* [การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเกริก.
- นันทนา ศรีชัยมูล. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการงบประมาณของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา* [วิทยานิพนธ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- น้ำผึ้ง เรืองสุวรรณ. (2562). *ผลของการควบคุมภายในที่มีต่อประสิทธิภาพการใช้จ่ายด้านระบบสารสนเทศทางการ บัญชีของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ* [การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

- ประภัสสร เจริญนาม. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงพยาบาลชุมชนในเขตบริการสุขภาพที่ 3-6 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษานิพนธ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปราณี เรืองอรุณกิจ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายงบประมาณของจังหวัดสระบุรี [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พินดา ถาวรรัตน์. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ [สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเกริก.
- พระราชบัญญัติองค์การมหาชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561. (2561, 23 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา, 135(37 ก), 1-13.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2566). แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2570. กองนโยบายและแผน.
- รัชิตา วรรธธณพิตฺต. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- รติยา สัจจกริมย์. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม [วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัตติยา สัจจกริมย์. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม [วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วัชร สะทอนดี. (2559). ปัจจัยภายในที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีของสำนักงานการศึกษา [วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีไลรัตน์ บุญมาก. (2565). การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณของฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตดอนเมือง [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศุณิสา เจะแวมมาแฉ. (2562). ประสิทธิภาพและผลการเบิกจ่ายงบประมาณของกองนโยบายและแผน [วิทยานิพนธ์/รายงาน]. มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- สมนิต บุญญาสัย. (2561). ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี [การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สำนักงบประมาณ. (2564). ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- อรญา งามเจริญ. (2562). ประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- อวยพร โตสะแสร. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการตำรวจในส่วนภูมิภาค [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษานิพนธ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุทิศน์ วีระศักดิ์การุณย์. (2556). แนวทางการบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ [การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

เอี่ยมเดือน แก้วสว่าง. (2558). กระบวนการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมือง
จังหวัดสิงห์บุรี [วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

Fayol, H. (1949). *General and industrial management* (C. Storrs, Trans.). Pitman. (Original work
published 1916)

Plowman, E. G., & Peterson, E. (1989). *Business organization and management* (6th ed.). Irwin.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). Harper & Row.

